

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

végzése

Az ügy száma:

Kpkf.V.35.468/2021/2.

A tanács tagjai:

Dr. Márton Gizella a tanács elnöke
Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró
Dr. Drávecz Margit Gyöngyvér bíró

A felperes:

felperes1

(cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Gáspár Daniella egyéni ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli

Igazgatósága

(cím3)

Az alperes képviselője:
jogtanácsos

Dr. Kereszturi-Farkas Adrián kamarai

(Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli

Igazgatósága Dél-dunántúli Hatósági Főosztály;

cím4)

A per tárgya:

adóügyi jogvita

A fellebbezést benyújtó fél:

a felperes

A fellebbezéssel támadott határozat:

Fővárosi Törvényszék

39.K.704.576/2021/6. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) megismételt eljárásban meghozott 6482167759 iktatószámú határozatával a felperesnél a 2016. július 1.–2018. december 31. időszakra vonatkozóan általános forgalmi adó adónemre kiterjedően lefolytatott adóellenőrzés eredményeként a felperes terhére 26.607.000 forint adóhiánynak minősülő adókülönbséget állapított meg, 53.214.000 forint adóbírságot szabott ki és 739.000 forint késedelmi pótlékot számított fel.

[2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2021. május 25. napján kelt 6413067505/2021/NAV iktatószámú határozatával az elsőfokú adóhatóság határozatát helybenhagyta.

[3] Az alperesi határozattal szemben előterjesztett keresetlevelében a felperes elsődlegesen az alperes és az elsőfokú adóhatóság határozatának megváltoztatását, az adóhiány, az adóbírság törlését, másodlagosan a határozatok megsemmisítését és az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Kereseti kérelmében - többek között - előadta, hogy a felperes egyes beszállítóinál indult nyomozóhatósági eljárás iratait felhasználva járt el az adóhatóság a felperes adóellenőrzése során, de a felperes javára szolgáló bizonyítékokat nem vette figyelembe, az adóügyben a hatóságot terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Ezen kívül a nyomozással kapcsolatos kijelentéseket is tett. A keresetlevelében az alperes által elkövetett jogszabálysértésekre nem hivatkozott, a megsértett jogszabályhelyeket nem jelölte meg.

[4] Az alperes a védiratában a keresetlevél visszautasítását kérte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés k) pontja alapján, figyelemmel a Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontjára és 46. § (4) bekezdésére.

Az elsőfokú bíróság végzése

[5] A Fővárosi Törvényszék a 2021. szeptember 2. napján kelt 39.K.704.576/2021/6. számú végzésével a felperes keresetlevelét visszautasította, mert megállapította, hogy a keresetlevél nem tartalmazza az alperesi határozattal okozott jogsérelmet, a megsérteni vélt jogszabályi rendelkezéseket, illetve a jogsérelem alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait. Végzésének indokolásában - hivatkozva a Kp. 48. § (1) bekezdés k) pontjára, 37. § (1) bekezdés f) pontjára és 46. § (4) bekezdésére - kiemelte, hogy a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelem megjelölése a keresetlevél kiemelkedően fontos tartalmi eleme, hiszen a per kereteit, a bíróság jogszerűségi vizsgálatának terjedelmét határozza meg, amelynek az eljárás koncentrált befejezése érdekében a keresetindítási határidőn belül ki kell derülnie, és amennyiben ez nem teljesül, a keresetlevél érdemben nem bírálható el. Rögzítette, hogy a keresetlevélben pontosan és határozottan le kellett volna a felperesnek írnia, hogy milyen okból tartja számára sérelmesnek az alperes keresettel támadott 6413067505/2021/NAV iktatószámú határozatát, amelynek a felperes nem tett eleget. Mivel a

30 napos határidő 2021. június 30. napján járt le, és a felperes ezen a napon terjesztette elő az elsőfokú adóhatóságnál a keresetlevelet, az okozott jogsérelem megjelölésének a keresetindítási határidőn belüli pótlása [Kp. 46. § (4) bekezdése] már nem volt lehetséges. Mindezek miatt a keresetlevél visszautasításának volt helye a Kp. 48. § (1) bekezdés k) pontja alapján. Megjegyezte, hogy a keresetlevél a Kp. 37. § (1)-(4) bekezdéseiben meghatározott további kötelező tartalmi elemeket is hiányosan, illetve tévesen tartalmazza.

A fellebbezés és az észrevétel

[6] A felperes a végzés elleni fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének megsemmisítését (helyesen: hatályon kívül helyezését) és az elsőfokú bíróság eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 2. § (1), (3)-(4) bekezdéseit. Arra hivatkozott, hogy a Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontja – illetve más pontja sem sorolja fel a keresetlevél kötelező tartalmi elemei között a jogszabályi rendelkezések felsorolását, ugyanakkor a Kommentár is jogsérelem fogalmát tartalmazza, mellyel - álláspontja szerint – arra kíván utalni, hogy a jogi helyzet pontos körülírása helyettesítheti a megsértett jogszabályhely megjelölést. A jogsértést viszont a felperes konkrétan megjelölte, így többek között: felperes bankszámláját zárolták, likviditása megszűnt, működését ellehetetlenítették, amelyek közül egy is kimeríti a jogsérelem mindkét jelentéstartalmát (jogalany jogainak sérelmét és a jogsértő hatóság által a jogszabálysértéssel okozott sérelmet), figyelemmel arra, hogy az alperes konkrét bizonyíték nélkül alkalmazta a joghátrányokat, egy büntetőeljárás fikcióit ismételgetve. A fellebbezésében a továbbiakban tételesen megjelölte a jogsérelemhez a jogszabályi hivatkozásokat, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (Air.), az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (Art.), az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (rég Art.) és az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló 465/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet (Air. vhr.), a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.), az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) rendelkezéseit, hivatkozott közzétett eseti döntésekre, és az egyik döntésben felhívott joggyakorlat-elemző csoport véleményére.

[7] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének a helybenhagyását kérte, annak jogszerűségére tekintettel. Kiemelte, hogy a felperes sem formálisan, sem tartalmilag nem tett eleget a Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontja által előírt követelménynek. A keresetlevélben a közigazgatási cselekménnyel okozott jogsérelem mibenlétének kellően pontosan körülhatároltnak kell lennie, amely követelményt a perbeli esetben a felperes nem teljesítette, lényegében a büntetőeljárással kapcsolatos felperesi kifogások összegzéseként volt csak értelmezhető a beadványa.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A fellebbezés - az alábbiak szerint - alaptalan.

[9] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és az észrevétel keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló adatok alapján helytállóan döntött a keresetlevél visszautasításáról, döntésével, annak indokaival a Kúria egyetért. A fellebbezésben foglaltakra pedig a következőket emeli ki.

[10] A Kúria hangsúlyozza, hogy a Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontja alapján a keresetlevélben pontosan meg kell jelölni azt a jogsérelmet, amelyet a közigazgatási cselekmény (közigazgatási tevékenység) a felperesnek okozott, és - miként arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt - a jogsérelem alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait is fel kell tüntetni. A jogi képviselő nélkül eljáró fél esetében meríti csak ki ezt a követelményt az olyan eljárás, hogy a felperes a jogszabálysértést tartalmilag körülírja, azonban ebben az esetben is szükséges, hogy a jogsérelem megjelölésének konkrétan a közigazgatási cselekményre kell vonatkoznia. Jogi képviselővel szemben a Kp. és bírói gyakorlat fokozottabb elvárást támaszt a professzionális képviselőre tekintettel, valamint a perhatékonyságra is figyelemmel (a közigazgatási perek lehetőség szerint egy tárgyalás alapján befejeződjenek) a keresetlevélben a közigazgatási cselekménnyel okozott jogsérelem megjelölését a konkrétan megsértett jogszabályhelyekre hivatkozással kell megtenni.

[11] A perbeli esetben ennek a követelménynek a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetlevelében nem tett eleget. A keresetlevél középpontjában a hivatkozott büntetőeljárás és az annak következtében előálló hátrányok álltak, magára az adóügyi jogvitára vonatkozóan a felperes konkrét eljárásjogi jogsértést, vagy anyagi jogi jogsértést nem nevezett meg, és ezáltal nem jelölte meg azokat a jogszabályhelyeket sem, amelyek tükrében az alperesi határozat jogszerűsége vizsgálható lenne. Nem általában vizsgálja ugyanis a közigazgatási bíróság a hatóság vagy a közigazgatási szerv eljárását, nem hivatalból jár el, hanem a kereseti kérelemhez kötötten, az abban írt jogszabálysértések körében, azok keretei között bírálhatja felül a határozat törvényességét, figyelemmel arra is: a felperest terheli annak bizonyítása, hogy a közigazgatási cselekmény milyen okból, miért jogsértő. A Kp. Kommentár [Kommentár a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvényhez – Új Jogtár, Wolters Kluwer] is kiemeli a Kp. 2. §-ához fűzött magyarázatában: „A Kp. - helyes - megközelítése, hogy a felperesnek kell tudnia, hogy a közigazgatási tevékenység pontosan miért és mennyiben sérti a jogát, és nem a bíróság feladata a jogsérelem konkrét körbeírása. Ugyanígy nem a bíróságnak kell kitalálnia az alperes helyett, hogy mit, miért és milyen bizonyítékok alapján kívánt elérni a közigazgatási tevékenységgel. A bíróság a közigazgatás bírója és egyik félnek sem tanácsadója.”

[12] Hangsúlyozza a Kúria továbbá azt is, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 2. § (1) bekezdését, illetve a 2. § (3)-(4) bekezdését nem sértette meg. Egyrészt a hatékony jogvédelem biztosítása - a Kp. 2. § (1) bekezdésének szövegezéséből is következően - megalapozott kérelem esetén merülhet fel, míg a jelen esetben a kereseti kérelem keretei sem voltak adottak. Másrészt a fentiek alapján a tartalom szerinti elbírálás elvére sem hivatkozhat alappal a jogi képviselővel eljáró felperes, mert a perbeli esetben nem a kérelem minősítése, hanem az érdemi elbírálás akadályja volt a döntő. A Kp. 2. § (3) bekezdése sem sérült az elsőfokú bíróság eljárása során, az eljárásjogi kötelezettségek teljesítésének elősegítése mint bírósági feladat nem volt azonosítható a perbeli helyzetben.

[13] A fellebbezésben hivatkozott két közzétett eseti döntés nem támasztja alá az elsőfokú bíróság végzésének jogszabálysértő voltát, tekintettel arra, hogy azok alapja polgári per volt, míg a jelen esetben a Kp. sajátképi szabályát, a keresetlevél közigazgatási perben kötelező tartalmi elemét előíró Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontját kellett alkalmazni, és azt értelmezni, hogy mi felel meg a közigazgatási cselekménnyel okozott jogsérelem megjelölésének.

[14] Megjegyzi a Kúria, hogy a felperes csak a fellebbezésében jelölte meg a közigazgatási cselekménnyel megsértett jogszabályhelyeket, de e körben hiánypótlásra nem kerülhet sor, a jogsérelem hiánya nem pótolható a másodfokú eljárásban. A jogi képviselővel rendelkező fél esetén a keresetlevél benyújtásának joghatásai fennmaradása sem lehetséges, a Kp. 49. § (1) bekezdés a) pontja csak a jogi képviselő nélkül eljáró félnek teszi ezt lehetővé.

[15] A fentiekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[16] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel illetékmentes.

[18] A felperes fellebbezése eredménytelen lett, az alperes a fellebbezési eljárásban észrevételt tett, de perköltségigényt nem érvényesített, azt nem számította fel, ezért a perköltségviselésről a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

[19] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2021. október 28.

dr. Márton Gizella s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

előadó bíró

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő